L’habitatge digne com a política pública LGTBIQ+: Manifest de la vaga general del 11 de novembre

4 de novembre de 2026

L’Observatori Contra l’LGTBI-fòbia s’adhereix a la vaga general de l’11 de novembre. Ho fa des d’una constatació fonamentada en la nostra tasca d’atenció i de recerca. L’exclusió residencial i l’LGTBI-fòbia es reforcen mútuament i és per això, que les polítiques d’habitatge són un instrument imprescindible de les polítiques d’igualtat.

El context residencial català és de tensió sostinguda. Segons l’INCASÒL, el lloguer mitjà va arribar al quart trimestre de 2025 als 884 euros mensuals a Catalunya i als 1.160 euros a Barcelona. L’Observatori d’Emancipació del Consell de la Joventut d’Espanya situa la taxa d’emancipació juvenil del 2025 en un mínim històric del 14,5%. El mateix informe indica que el lloguer mitjà absorbeix el 98,7% del salari d’una persona jove. Catalunya va concentrar un de cada quatre desnonaments de l’Estat durant el primer semestre de 2024, el 75% vinculats al lloguer, segons el Consell General del Poder Judicial. El recompte de la Fundació Arrels de desembre de 2025 va comptabilitzar 1.982 persones dormint al carrer a Barcelona, un 43% que l’any anterior.

Aquest escenari no afecta tothom per igual. La tercera enquesta LGBTIQ de l’Agència dels Drets Fonamentals de la Unió Europea (en endavant, FRA) recull que el 18,7% de les persones LGBTIQ ha patit sensellarisme almenys una vegada a la vida. La xifra arriba al 34,2% de les persones intersexuals, al 31% de les dones trans i al 29% de les persones no binàries. La forma més freqüent és, a més, la més invisible, el 12,9% havia hagut

de viure temporalment a casa d'amistats o familiars, una situació que escapa als recomptes i als circuits d'atenció i acompanyament.

Hi intervenen diversos elements acumulatius. El primer és el **rebuig familiar**. L'informe Perceptions d'ILGA Europa en 2021 identifica el conflicte familiar vinculat a la identitat com la causa més freqüent del sensellarisme juvenil LGBTI+.

El segon és la **discriminació directa**. Els informes de l'Observatori documenten l'habitatge com un àmbit recurrent d'incidències: el 2021 ja en representava el 10,6%. L'informe de 2025, que va registrar 353 incidències i hi dedica per primera vegada un capítol específic al sensellarisme i l'habitatge on identifica el rebuig en la selecció de llogaters, l'ocultació de la identitat per accedir a un habitatge, l'assetjament veïnal i l'expulsió familiar com a situacions discriminatòries presents en la societat.

El tercer és la **precarietat laboral.** La FRA indica que el 19% de les persones LGBTIQ de l'Estat va patir discriminació laboral l'any anterior a l'enquesta. L'evidència mostra que en un mercat tensionat, les exigències de solvència reprodueixen així les desigualtats laborals.

Aquests elements s'aguditzen per a les persones LGTBI+ migrades. L'Oficina per la No Discriminació de Barcelona (2024) identifica **el racisme com el principal motiu de discriminació en l'accés a l'habitatge.** La Llei 13/2025, dels drets de les persones LGBTI i l'erradicació de l'LGBTI-fòbia, reconeix expressament aquesta discriminació múltiple.

Malgrat l'evidència, la resposta institucional és insuficient. El 72% de les organitzacions consultades per l'ILGA Europa no coneixia cap política nacional sobre el sensellarisme juvenil LGBTI. A Catalunya manquen dades desagregades, i la infradenúncia agreuja aquesta invisibilitat, segons la FRA, només el 9% de les persones LGBTIQ de l'Estat espanyol que han

patit discriminació l’ha denunciada.

En coherència amb les recomanacions del nostre informe, proposem diverses mesures. Cal incorporar la perspectiva LGTBI+ a les polítiques d’habitatge i de sensellarisme, amb protocols davant la discriminació i recursos residencials amables per a les persones LGBTI+. Cal valorar un parc públic que faciliti l’emancipació dels joves en situació de vulnerabilitat i cal reforçar la prevenció del rebuig familiar i millorar la recollida de dades, incloent-hi el sensellarisme ocult.

L’habitatge és un determinant social de l’LGTBI-fòbia, la seva mercantilització amplifica les discriminacions, i la seva garantia com a dret és condició necessària per erradicar-les. Per tots aquests motius, **convidem a totes les entitats i persones del col·lectiu a sumar-se a la vaga general de l’11 de novembre.**